

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับ ดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยจำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของโรงเรียน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของโรงเรียน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอน โรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 21 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 523 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 63 คน ประกอบด้วยผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ และครูใหญ่ ครูวิชาการ 84 คน ประกอบด้วยหัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสายช่วงชั้นที่ 1-3 และครูผู้สอน 376 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3, 2549 ก)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) (วิล ทองแป้, 2541, หน้า 17) ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 231 คน คือ ผู้บริหาร 63 คน ครูวิชาการ 84 คน และครูผู้สอน 84 คน ทำโดยการสุ่ม

แบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยจำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงานและขนาดของโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (questionnaire) เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการเพื่อใช้สอบถามผู้บริหาร ครูวิชาการและครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบสำรวจรายการ (check list)

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's scale)

ตอนที่ 3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's scale)

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งและเก็บแบบสอบถามจำนวน 231 ฉบับ ให้กับผู้บริหาร ครูวิชาการและครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืน จำนวน 231 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา คัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) หาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบเอฟ (F-test) และทดสอบที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ได้ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด 231 ฉบับ คิดเป็นครูที่รับผิดชอบงานวิชาการและครูผู้สอนจำนวนเท่ากัน จบการศึกษาในระดับ

ปริญญาตรีมากที่สุด มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปีมากที่สุด สังกัดอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางมากที่สุด และโรงเรียนที่สังกัดส่วนใหญ่มีอัตราส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน 1:18 ถึง 1:22

2. ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ศึกษาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อระดับสภาพ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการใน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษา 4) ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และ 5) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ผลการศึกษาในแต่ละด้านและสรุปภาพรวมนำเสนอดังต่อไปนี้

2.1.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสำหรับเรื่องที่มีสภาพการปฏิบัติสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง 2) การชี้แจงและประชาสัมพันธ์งานวิชาการให้บุคลากรในสถานศึกษา ผู้ปกครองและประชาชนในท้องถิ่นทราบ และ 3) ส่งเสริมและให้ความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาการให้กับชุมชน ส่วนเรื่อง การติดตามผลและการประเมินผลการใช้หลักสูตรมีสภาพการปฏิบัติต่ำสุด

2.1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่มีสภาพการปฏิบัติสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การพัฒนาครูด้านการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการต่างๆ ได้แก่ 1) การอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาต่อและอื่นๆ 2) การจัดบรรยายภาคชั้นเรียนสื่อและนวัตกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ครูเกิดความรอบรู้ และ 3) การจัดครูเข้าสอนตามความรู้ความสามารถและจัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด ส่วนเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการความรู้ต่างๆ ได้้อย่างหลากหลาย รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมที่พึงงามไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีสภาพการปฏิบัติต่ำสุด

2.1.3 ด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่มีสภาพการปฏิบัติสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) มุ่งเน้นการนิเทศภายในเพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนมากกว่าจับผิด 2) การสังเกตการณ์สอนของครูผู้สอน และ 3) การนำผลการประเมินไปใช้ในการนิเทศในสถานศึกษา

ส่วนเรื่องการทำกับดัดตามให้ดำเนินการนิเทศภายใน เป็นไปตามแผนการที่กำหนดไว้ มีสภาพการปฏิบัติต่ำสุด

2.1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่มีสภาพการปฏิบัติสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา 2) การแต่งตั้งครูรับผิดชอบงานการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และ 3) การสร้างความเข้าใจแก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล เช่น การประชุม การอบรม สัมมนาหรือการศึกษา ดูงาน ส่วนเรื่องการจัดเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา โดยสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้เครื่องมือที่หลากหลายสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีสภาพการปฏิบัติต่ำสุด

2.1.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สำหรับเรื่องที่มีสภาพการปฏิบัติสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา 2) การนำผลการประเมิน การประกันคุณภาพศึกษามาพัฒนางานการดำเนินการในครั้งต่อไป และ 3) การจัดทำเครื่องมือในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนเรื่องการสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามีสภาพการปฏิบัติต่ำสุด

สรุปสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณางานวิชาการในแต่ละด้านพบว่าด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมีสภาพการปฏิบัติสูงสุดและมีเกณฑ์อยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการนิเทศภายในและการแนะนำการตามลำดับ ซึ่งทั้ง 4 ด้าน มีเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ศึกษาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อระดับปัญหาในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการใน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการนิเทศภายในและการแนะนำการศึกษา 4) ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และ 5) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ผลการศึกษาในแต่ละด้านและสรุปภาพรวมนำเสนอตั้งต่อไปนี้

2.2.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่มีปัญหา

สูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารและครูขาดการนำผลประเมินการดำเนินงานเพื่อนำหลักสูตรไปปรับปรุงและพัฒนา ร่องลงมาเป็นบุคลากรในสถานศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจหลักสูตรและภารกิจที่จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับหลักสูตร ส่วนเรื่องผู้บริหารและครูขาดการนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตร มีปัญหาต่ำสุด

2.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่มีปัญหาสูงสุด ได้แก่ ครูไม่ปรับปรุงวิธีการสอนไม่มีเทคนิคใหม่ๆในการสอน ร่องลงมาเป็นครูไม่ได้ทำการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ส่วนเรื่องครูไม่ได้สอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร มีปัญหาต่ำสุด

2.2.3 ด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกเรื่อง สำหรับเรื่องที่มีปัญหาสูงสุด ได้แก่ ครูผู้สอนไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ร่องลงมาเป็นขาดงบประมาณด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่มีจำนวนไม่เพียงพอ ส่วนเรื่องผู้บริหารไม่มีเวลาติดตามอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาต่ำสุด

2.2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเรื่องที่มีปัญหาสูงสุด ได้แก่ เครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลไม่มีคุณภาพ เช่น ขาดการวิเคราะห์ข้อสอบ ร่องลงมาเป็น ขาดการติดตามผลและนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุง/พัฒนา ส่วนเรื่องครูขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดผลและการประเมินผล มีปัญหาต่ำสุด

2.2.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางสำหรับเรื่องที่มีปัญหาสูงสุด ได้แก่ บุคลากรหลักมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้การกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานยังไม่เป็นระบบ ร่องลงมาเป็นการจัดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานล่าช้าไม่เพียงพอ ส่วนเรื่องบุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษามีปัญหาต่ำสุด

สรุปปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์เขต 3 ในภาพรวมอยู่ในระดับระดับปานกลางเมื่อพิจารณางานวิชาการในแต่ละด้าน ก็พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยการบริหารงานด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรมีปัญหาสูงสุด ร่องลงมาเป็นการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษาตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันใน 5 ด้าน ได้แก่ สถานภาพในการปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของโรงเรียน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในโรงเรียนที่สังกัด ได้ผลการศึกษานำเสนอดังต่อไปนี้

3.1 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยมีสถานภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มครูรับผิดชอบงานวิชาการและกลุ่มครูผู้สอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มวุฒิปริญญาตรี และกลุ่มวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี กลุ่มประสบการณ์ 10 – 15 ปี และกลุ่มประสบการณ์มากกว่า 15 ปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละรายด้าน พบว่าในด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง และกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีขนาดแตกต่างกัน มีสภาพการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามอัตราส่วนครูต่อนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1:18-1:22 และ 1:22 – 1:28 พบว่า โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีอัตราส่วนจำนวนครูต่อนักเรียนแตกต่างกัน มีสภาพการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างสถานภาพที่แตกต่างกันใน 5 ด้าน ได้แก่ สถานภาพในการปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของโรงเรียน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียน ในโรงเรียนที่สังกัด ได้ผลการศึกษานำเสนอดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีสถานภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน กลุ่มครูรับผิดชอบงานวิชาการ และกลุ่มครูผู้สอน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละรายด้านพบว่าในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มวุฒิปริญญาตรี และกลุ่มวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี กลุ่มประสบการณ์ 10 – 15 ปี และกลุ่มประสบการณ์มาก พบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่า 15 ปี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละรายด้านพบว่าในด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง และกลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีขนาดแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามอัตราส่วนครูต่อนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1:18-1:22 และ 1:22 – 1:28 พบว่าโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์เขต 3 ที่มีอัตราส่วนจำนวนครูต่อนักเรียนแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 สามารถนำผลมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์เขต 3 ใน 5 ด้าน พบว่าในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ที่มีระดับปฏิบัติมากคือด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกทั้งนี้สอดคล้องกับสุวิมล ว่องวานิช (2543, หน้า 1) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการจัดการศึกษาและระบบการเรียนรู้ที่มี คุณภาพเป็นหัวใจของการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศชาติ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญทั้งในเชิงความเป็นเลิศของการศึกษาและประสิทธิภาพของระบบการบริหารระบบการศึกษาที่ทุกฝ่ายต้องช่วยกันพัฒนาคุณภาพอย่างเต็มที่ อันจะทำให้บรรลุเป้าหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาในมาตรา 47,48,49,50, และ51 มีสาระสำคัญที่สรุปได้ว่าต่อไปให้สถานศึกษาทุกแห่งมีระบบการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ส่วนด้านที่มีสภาพการปฏิบัติงานต่ำ ได้แก่ ด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษาเพราะว่าการกำกับติดตามให้ดำเนินการนิเทศภายในไม่เป็นไปตามแผน ซึ่งสอดคล้องสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544, หน้า 35) กล่าวว่ากรณีพิเศษเป็นกระบวนการสร้างเสริมสมรรถภาพการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษาทั้งของผู้บริหารและครู ดังนั้นจึงจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับการนิเทศติดตาม ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรในโรงเรียนทั้งผู้บริหารและครูในการนิเทศติดตามอย่างใกล้ชิด

1.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าที่มีการปฏิบัติมาก คือ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการดำเนินงานด้านหลักสูตรของสถานศึกษาสถานศึกษาจะต้องศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางที่กรมวิชาการเป็นผู้กำหนด จากนั้นสถานศึกษาจะต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายได้ร่วมกัน วางแผนกำหนดแนวทางในการพัฒนาด้านการศึกษาของสถานศึกษาจัดการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพจริงให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 1) เช่นเดียวกับทวน เทียงเจริญ (2546, หน้า 19) กล่าวว่า ในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาต้องยึดหลักสูตรแกนกลางระดับประเทศ เพื่อกำหนดมาตรฐานสาระการเรียนรู้เป็นหลักและปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเพราะหลักสูตรเปรียบเสมือนทฤษฎี การนำไปใช้เหมือนภาคปฏิบัติ

ส่วนข้อที่มีสภาพการปฏิบัติงานต่ำ ได้แก่ การติดตามผลและการประเมินผล การใช้หลักสูตร เนื่องจากขาดการสร้างเครื่องมือดำเนินการประเมินผล การใช้หลักสูตรที่ชัดเจนและผู้บริหารสถานศึกษาขาดการติดตาม ซึ่งสอดคล้องกับจิตทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 45) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรและการใช้หลักสูตร หรือไม่ว่าจะดำเนินงานใดผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบในการบริหารจะต้องดูแลติดตามกำกับงานเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้บริหารจึงต้องสนับสนุน กำกับ ดูแลโดยมุ่งคุณภาพเป็นสำคัญ

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน พบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมมีสภาพ การปฏิบัติระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าที่มีการปฏิบัติมาก คือการพัฒนาครูด้านการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการต่างๆ ได้แก่ การอบรม สัมมนา การศึกษาดูงาน การศึกษาต่อและอื่นๆ เนื่องจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536, หน้า 13 –15, 17) มาตรา 22 ที่กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ครูผู้สอนจึงต้องพัฒนาตนเองให้มีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่องานสอนที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนข้อที่มีสภาพการปฏิบัติงานต่ำ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ความรู้ต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมที่ดั่งงามไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื่องจากสภาพแวดล้อม สังคมไทยในปัจจุบันมีสภาวะการแข่งขันกันสูง ในด้านวิชาการจึงทำให้สถานศึกษามุ่งแต่ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเป็นสำคัญ จึงขาดความตระหนักในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย และการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดั่งงาม ดังนั้น การจะพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบต้องพัฒนาคนที่คุณธรรมเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับทิตนา แชมมณี (2545, หน้า 5) กล่าวว่า สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายให้ผู้เรียนเกิดศักยภาพ ดังนี้ 1) ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ 2) การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สมอง (สติปัญญา) และจิตใจ (จิตวิญญาณ) ควบคู่กับความรู้ความสามารถและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดั่งงาม 3) การเรียนรู้เกิดได้ทุกที่ทุกเวลา และต่อเนื่องตลอดชีวิต 4) ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่มีความหมายนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และ 5) ผู้เรียนเรียนรู้จากการได้ฝึกคิด ลงมือปฏิบัติและสรุปความรู้

1.3 ด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษา พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าที่มีการปฏิบัติมาก คือ มุ่งเน้นการนิเทศภายในเพื่อการพัฒนา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนมากกว่าจับผิด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนิพนธ์ ไทยพานิช (2535, หน้า 35) กล่าวว่าจุดประสงค์หลักของการนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยเหลือให้ครูได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้พัฒนาทักษะในวิชาชีพให้สูงขึ้น เช่นเดียวกับสงัด อุทรานันท์ (2530, หน้า 16) กล่าวว่า การนิเทศเป็นการทำงานร่วมกันผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำและผู้ตามซึ่งไม่ใช่เป็นการทำงานภายใต้การบังคับและคอยตรวจตราหรือจับผิดจากการนิเทศการศึกษา

ส่วนข้อที่มีสภาพการปฏิบัติงานต่ำ ได้แก่ การติดตามให้ดำเนินการนิเทศภายในเป็นไปตามแผนการที่กำหนด เนื่องจากบุคลากรที่เป็นผู้นิเทศมีภารกิจมาก ทำให้การนิเทศการติดตามไม่ต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของชูศักดิ์ กุลทัพ (2540, หน้า 194)

กล่าวว่าปัญหาการนิเทศภายในที่พบคือ ขาดแคลนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและสื่อต่าง ๆ ขาดครูผู้สอนและบุคลากรที่เป็นผู้นิเทศมีภารกิจมาก ทำให้การนิเทศการติดตามไม่ต่อเนื่อง

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าที่มีการปฏิบัติมาก คือ การจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษาซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่นๆ เนื่องจากผลการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาต้องจัดทำระเบียบ แนวทางการปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลและส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำเอกสารหลักฐานวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก, หน้า 17) ได้กำหนดหน้าที่ของสถานศึกษาในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ดังนี้ 1) กำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล 2) จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา 3) จัดและประเมินผลการเรียนรู้ทุกช่วงชั้น 4) จัดให้มีการซ่อมเสริมกรณีที่ไม่สามารถผ่านเกณฑ์การประเมิน 5) พัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ 7) จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษาเพื่อใช้ในการอ้างอิงตรวจสอบและใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน

ส่วนข้อที่มีสภาพการปฏิบัติงานต่ำ ได้แก่ การจัดเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา โดยสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้เครื่องมือที่หลากหลายสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื่องจากครูผู้สอนขาดความรู้ในวิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายสอดคล้องกับงานวิจัยของกอบกิจ ส่งเสริม (2537, หน้า 21-23) พบว่าในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ครูขาดความรู้ในวิธีการวัดผล ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลของครูบางคนไม่ถูกต้องตามสภาพจริง เช่น คะแนนเก็บ และข้อสอบยังไม่มีคุณภาพพอ

1.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าที่มีการปฏิบัติมาก คือการสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนมีความตื่นตัวในด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับรุ่ง แก้วแดง (2543, ปกหลัง) ได้ให้ความหมาย การประกันคุณภาพการศึกษาว่าเป็นกระบวนการบริหารจัดการที่มีการพัฒนา

ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องทำ อยู่แล้ว การประกันคุณภาพจึงไม่ใช่เรื่องใหม่หรือเป็นเรื่องแปลกแยกไปจากงานปกติ ไม่ใช่ การประเมินเพื่อการประเมิน ไม่เน้นการสร้างเอกสาร แบบวัด หรือแบบประเมินมากมายที่จะ กลายเป็นกระดาษกองโต แต่เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาโดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ และเช่น เดียวกับรุจิรี ภูสวาระ, และจันทราณี สงวนนาม (2545, หน้า 63) กล่าวว่า การประกันคุณภาพ ภายใน คือ กระบวนการบริหารที่มีการพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยใช้วงจรการบริหาร พดีซีเอ (PDCA) มาช่วยในการบริหาร เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความมั่นใจว่า สถานศึกษาได้จัด การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนข้อที่มีสภาพการปฏิบัติงานต่ำ ได้แก่ การสำรวจข้อมูลพื้นฐานเพื่อ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เนื่องจากสภาวะการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษายังไม่ชัดเจน ชุมชนหรือผู้เกี่ยวข้องยังให้ความร่วมมือน้อยและระยะเวลาใน การดำเนินงานเร่งรัดเกินไป สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของสยาม สุ่มนาม (2541, หน้า 213) พบว่า สภาพปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา คือคณะกรรมการ โรงเรียน ผู้ปกครองชุมชนมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน และยังไม่เห็นความสำคัญของการมี ส่วนร่วมทางการศึกษา

2. ผลการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์เขต 3 ใน 5 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ใน ระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายด้านที่มีปัญหาการปฏิบัติมาก คือ ด้านหลักสูตรและการบริหาร หลักสูตร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บุคลากรใน สถานศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้หลักสูตร สถานศึกษาขาดความพร้อม ด้านข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับโรงเรียนและชุมชน ผู้บริหารและครูขาดการนำผลประเมิน การดำเนินงานเพื่อนำหลักสูตรไปปรับปรุงและพัฒนาการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจ และภารกิจที่จะต้องปฏิบัติให้บุคลากรในสถานศึกษาทราบและ สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับยูเนสโก (UNESCO, 1978, p. 66) ได้วิจัยเรื่องปัญหาการใช้ หลักสูตรของบางประเทศในทวีปเอเชีย ได้แก่ ออสเตรเลีย บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และศรีลังกาผลการวิจัยพบว่าปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ การขาดการประสานงานที่ดีระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและขาดการติดตาม การใช้หลักสูตรของครู

ส่วนด้านที่มีปัญหาการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้าน การวัดผลประเมินผลการศึกษา เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดผลและประเมินผล

มีระดับปัญหาน้อยที่สุด เนื่องจากสถานศึกษาได้สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล เช่น การอบรม สัมมนา หรือศึกษาดูงาน และเป็นผลจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจน จึงทำให้สถานศึกษามีความตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญ ผู้บริหารสถานศึกษา จึงต้องให้บุคลากรในสถานศึกษาเห็นความสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจ การดำเนินการ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2546 ก, หน้า 17) ได้กำหนดหน้าที่ของสถานศึกษาในการวัดผลและประเมินผลการศึกษาในข้อที่ 1 กล่าวว่า สถานศึกษาต้องกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน

2.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าที่มีปัญหาการปฏิบัติมาก คือ ผู้บริหารและครูขาดการนำผลประเมินการดำเนินงานเพื่อนำหลักสูตรไปปรับปรุงและพัฒนา ทั้งนี้เป็นเพราะว่าหลักสูตรเป็นเครื่องชี้แนวทาง ในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่นักเรียน ดังนั้นผู้บริหารและครูควรนำหลักสูตรไปปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ อำนวย แยมสอาด (2539, หน้า 22) กล่าวว่า ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจหลักการจุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตรเป็นอย่างดี มีการวางแผน มีการประชาสัมพันธ์และติดตามผลการประเมินผลเป็นระยะๆ

ส่วนข้อที่มีปัญหาการปฏิบัติต่ำสุด คือ ผู้บริหารและครูขาดการนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรเนื่องจาก หลักสูตรเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบังอร อนุเมษากูร, และคนอื่นๆ (2542, หน้า 32) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรเป็นกระบวนการปฏิบัติตามแผนการใช้หลักสูตร ผู้ใช้หลักสูตรต้องมีการนิเทศติดตาม การอำนวยความสะดวก การควบคุม การกำกับติดตามครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่การสอน

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวมปัญหา การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าที่มีปัญหาการปฏิบัติมากที่สุด คือ ครูไม่ปรับปรุงวิธีการสอนให้มีเทคนิคใหม่ๆ ในการสอน ทั้งนี้ครูยังติดการสอนแบบบรรยายและยึดแบบเรียนเป็นหลักแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับกอบกิจ ส่งศิริ (2537, หน้า 21-23) ได้รวบรวมปัญหาของการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยในชั้นเรียน ตาม

แนวคิดของนักการศึกษาไว้ ดังนี้ 1) กรมสามัญศึกษา ได้สรุปปัญหาจากการประชุมสัมมนา ปัญหาต่าง ๆ หลายด้าน เช่น ปัญหาด้านบุคลากร ครูและหัวหน้าสายขาดประสิทธิภาพในการทำงาน ครูสอนไม่ตรงกับวิชาถนัดปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร โครงการสอน ประมวล การสอนและคู่มือครู ครูสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักแต่เพียงอย่างเดียว โรงเรียน ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักสูตรได้ในบางเรื่อง ปัญหาการสอนของครู ไม่ปรับปรุงวิธีการสอน การใช้อุปกรณ์ ครูสอนแล้วไม่ติดตามงาน และครูขาดเทคนิคในการสอนใหม่ ๆ ปัญหาเรื่อง วัดผลการเรียนการสอน ครูขาดความรู้ในวิธีการวัดผลข้อมูลที่ได้จากการวัดผลของครูบางคน ไม่ถูกต้องตามความจริง เช่น คะแนนเก็บ ขาดเจ้าหน้าที่นายทะเบียนวัดผลและข้อสอบยังไม่มีความถูกต้อง 2) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงปัญหาการ ปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนในประเทศ ในด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผลการเรียนรวมถึงวิธีการสอนของครูพบว่า การสอนของครูยังใช้วิธีการสอน แบบบรรยาย สื่อการสอนที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นหนังสือแบบเรียนและคู่มือการสอน ไม่ได้สอน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ การสอนยังยึดครูเป็นหลัก การสอนซ่อมเสริมไม่ได้จัดอย่างเต็มเม็ด เต็มหน่วย

ส่วนข้อที่มีปัญหาการปฏิบัติล่าสุด คือครูไม่สอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของ หลักสูตรเนื่องจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้การจัดหลักสูตรสถานศึกษาต้องยึดหลักสูตร แกนกลาง ครูจึงต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อให้ นักเรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, ม.ป.ป., หน้า 13 -15, 17)

2.3 ด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษา พบว่าปัญหาการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวม ปัญหาการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าที่มีปัญหาการปฏิบัติสูงสุด คือ ครูผู้สอน ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการสอน เนื่องจากหลังจากดำเนินการนิเทศภายในแล้วให้ครูผู้สอน ไม่ปรับปรุงและพัฒนาครูยังมีแนวการสอนแบบเดิมๆ และขาดงบประมาณด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพร วาปีโส (2539, หน้า 211) ศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 11 ปัญหาที่พบ ได้แก่ ครู ผู้สอนไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการสอน บรรจุบุคลากรไม่ตรงกับความต้องการของโรงเรียน งบประมาณด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่มีจำนวนไม่เพียงพอ และขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพในการประเมินผลการสอน

ส่วนข้อที่มีปัญหาการปฏิบัติต่ำสุด คือ ผู้บริหารไม่มีเวลาติดตามอย่างต่อเนื่อง เป็นเพราะว่าในปัจจุบันไม่ว่าจะดำเนินงานสิ่งใด เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพจะต้องมีการกำกับติดตามการดำเนินงานทุกครั้ง เช่นเดียวกับการบริหารงานวิชาการ หลังจากมีการนิเทศภายในแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีเวลาติดตามผลอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2544, หน้า 35) กล่าวว่า การนิเทศเป็นกระบวนการสร้างเสริมสมรรถภาพการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญกับการนิเทศติดตามอย่างใกล้ชิด

2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวมปัญหาการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ที่มีปัญหาการปฏิบัติสูงสุด คือ เครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลไม่มีคุณภาพ เช่น ขาดการวิเคราะห์ข้อสอบ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่าข้ออื่น สอดคล้องรายงานวิจัยของกอบกิจ สังศิริ (2537, หน้า 21-23) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 ได้กล่าวถึงปัญหาการวัดผลการเรียนการสอนพบว่าครูขาดความรู้ในวิธีการวัดผล ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลของครูบางคนไม่ถูกต้องตามความจริง เช่น คะแนนเก็บขาดเจ้าหน้าที่ทะเบียนวัดผล และข้อสอบยังไม่มีคุณภาพดีพอ ขาดการวิเคราะห์ข้อสอบ

ส่วนข้อที่มีปัญหาการปฏิบัติต่ำสุด คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดผลและการประเมินผล เนื่องจากสถานศึกษาได้สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล เช่น การอบรม สัมมนาหรือการศึกษาดูงาน และมีการจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ที่มีการปฏิบัติในเรื่องของการสร้าง ความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดผลและการประเมินผลสูงสุด

2.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยภาพรวมปัญหาการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ที่มีปัญหาการปฏิบัติสูงสุด คือ บุคลากรหลักมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้การกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานยังไม่เป็นระบบ ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรในโรงเรียนเอกชนมีการเคลื่อนย้ายตลอดเวลา เนื่องจากผลค่าตอบแทนและขาดความมั่นคง จึงทำให้บุคลากรมีการเคลื่อนย้าย จึงส่งผลให้การติดตามประเมินผลการดำเนินงานไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นระบบอย่างที่ควร สอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 (2542, หน้า 119) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่า สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญเขตการศึกษา 6 ได้กล่าวถึงปัญหาการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาในเรื่องการจัดวางตัวบุคคล ปัญหาส่วนใหญ่ พบว่า บุคลากรมีภาระงานมากมีจำนวนจำกัดและมีการโยกย้ายเปลี่ยนบุคลากรใหม่ทำให้การดำเนินการล่าช้าไม่เป็นไปตามกำหนด

ส่วนข้อที่มีปัญหาการปฏิบัติล่าสุด คือ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา เนื่องจากระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ผู้บริหารจึงต้องสร้างความรู้ความเข้าใจให้บุคลากรเห็นความสำคัญ ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และนำผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา มาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 22) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาในมาตรา 47, 48, 49, 50, และ 51 มีสาระสำคัญที่สรุปได้ว่าต่อไปให้สถานศึกษาทุกแห่ง มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

3. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันใน 5 ด้าน ได้แก่ สถานภาพในการปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดของโรงเรียน และอัตราส่วนครูต่อนักเรียนในภาพรวม

3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงานใน 5 ด้านพบว่าในรายด้านทุกด้านในภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบวิชาการและครูผู้สอนมีความเห็นว่างานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ เป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของการจัดการศึกษา เพราะงานวิชาการเป็นงานที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ที่ได้รับการศึกษาให้มีการพัฒนาทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมเหมาะสมกับวัย มีความรู้คู่คุณธรรมที่จะดำรงชีวิตอยู่รวมในสังคมได้อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับเทศ แก้วกสิกรรม (2538, หน้า 70) กล่าวว่างานวิชาการ เป็นงานที่นับว่ามีความสำคัญที่สุด เป็นงานหลักและเป็น หัวใจของโรงเรียน เพราะมาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการต้องเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดผล เช่นเดียวกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ

สำหรับผู้บริหารโรงเรียน เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของโรงเรียน และเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงานใน 5 ด้านพบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน เป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบวิชาการและครูผู้สอนมีความเห็นว่า งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญและเป็นงานที่เป็นปัญหามากกว่าทุกๆ งานในการบริหารโรงเรียนงานวิชาการจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีศักยภาพ มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับสุพัตรา ไหลสุล (2539, บทคัดย่อ) ได้กล่าวถึง ปัญหาการบริหารงานวิชาการครุมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้หลักสูตรไม่เพียงพอ สอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ขาดสถานที่จัดเก็บรักษาสื่อและการนิเทศภายในไม่มีระบบ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับไชยเนตร ไวยคณิ (2539, หน้า 235) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษาในสวนกลางพบว่าปัญหาสำคัญในด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร มีปัญหาที่สำคัญคือ ครูไม่ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ปัญหาครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ครูไม่ได้เตรียมการสอน ขาดความพร้อมด้านทรัพยากรในการนำหลักสูตรไปใช้และปัญหานักเรียนเลือกเรียนวิชาเลือกที่ตัวนักเรียนไม่สนใจ

3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามวุฒิการศึกษาในการปฏิบัติงานใน 5 ด้านพบว่าในรายด้านทุกด้านและภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน เป็นเพราะว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันต่างก็มีความเห็นต่อการดำเนินงานวิชาการเหมือนกัน โดยคิดว่างานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุด เช่นเดียวกับการบริหารโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของชุมชนและผู้ปกครองนั้น เป็นสิ่งที่ทำได้ค่อนข้างยาก เพราะการจัดรูปแบบการบริหารจัดการรวมถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหลักนั้นก็คือ การจัดการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาที่จะต้องให้ตอบสนองต่อสังคม และกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนทุกโรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพ โดยเฉพาะระบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2541, หน้า 1) เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุทธิพันธ์ ผ่องอักษร (2540, บทคัดย่อ) กล่าวไว้ว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่คาดหวังว่าโรงเรียนเอกชนจัดการศึกษาให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถทาง การอ่าน การเขียน และการคำนวณ โดยเน้นวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และส่งเสริมวิชา คอมพิวเตอร์ ด้านการสอนของครุมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็น

ได้ว่างานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามที่ระดับการศึกษาต่างกัน จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามวุฒิการศึกษาในการปฏิบัติงานใน 5 ด้าน พบว่า ในรายด้านทุกด้านและภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน เป็นเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา ทั้งในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี เห็นความสำคัญของงานวิชาการ พบว่างานวิชาการเป็นงานที่ค่อนข้างหนัก ขาดคนที่มีทักษะความรู้ความชำนาญ โดยเฉพาะเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งจากงานวิจัยของสมยศ พงษ์ศิริวัฒน์ (2543, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหาในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่ คือ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการวิเคราะห์หลักสูตรของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ครูบางคนไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนให้สอดคล้องกันทั้งหลักสูตร ครูไม่ัดแปลงวัสดุท้องถิ่นมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน ขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพในการประเมินผลการเรียนการสอน สภาพห้องสมุดไม่เหมาะสมและไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาค้นคว้า ครูขาดความกระตือรือร้นในการเพิ่มพูนความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองและไม่ได้ทำแผนประชุมอบรมทางวิชาการประจำปี เช่นเดียวกับบุญส่ง พุทธิรักษ์พงศ์ (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ พบว่า ปัญหาการบริหารงานด้านวิชาการ คือขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการวิเคราะห์หลักสูตรตามกลุ่มประสบการณ์ ขาดเจ้าหน้าที่ ที่มีความรู้ความชำนาญในการแนะนำการผลิตและการให้สื่อการเรียนการสอนขาดการติดตามผลและนำผลการประเมินไปใช้ ขาดงบประมาณในการจัดหาซื้อหนังสือห้องสมุด ขาดบุคคลที่มีความรู้ด้านนิเทศภายใน และขาดการติดตามผลหลังจบการประชุมอบรมทางวิชาการ

3.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ใน 5 ด้าน พบว่าในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน เป็นเพราะว่าการดำเนินงานบริหารงานวิชาการเป็นเรื่องของผู้บริหารและครูทุกคน ที่จะต้องร่วมมือ ร่วมใจกันในการพัฒนางานวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่เก่ง ดี และมีความสุขตามที่พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 3) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการคือ หัวใจหลักของโรงเรียน

ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องจัดการ งานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล เช่นเดียวกับ กมล ภูประเสริฐ (2544, หน้า 6) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของ สถานศึกษา

3.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการ ทำงาน ใน 5 ด้าน พบว่าในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เป็นเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่าการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา ถือเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องจัดให้มีความคู่ไปกับการเรียนการสอนโดยจะต้องกำหนด จุดมุ่งหมายให้ชัดเจนก่อนว่าจะประเมินผู้เรียนเพื่ออะไร ซึ่งผลจากการวัดผลและประเมินผล จะเป็นสิ่งที่ชี้ให้ครูผู้สอน ผู้เรียน ตลอดจนผู้พัฒนาหลักสูตรทราบว่า การเรียนการสอนในแต่ละ ขั้นตอนประสบผลสำเร็จและเป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด สอดคล้อง กับภัทรา นิคมานนท์ (2543, หน้า 20-21) กล่าวถึง ความสำคัญของการวัดผลและประเมินผล การศึกษาว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) จัดประเภทหรือจัดตำแหน่ง (placement) 2) วินิจฉัย (diagnosis) 3) เปรียบเทียบระดับพัฒนาการ (assessment) 4) พยากรณ์ (prediction) 5) ประเมินผล (evaluation) ส่วนด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีระดับปัญหาแตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า สถานศึกษา จะดำเนินจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ สร้างความมั่นใจให้แก่บิดามารดาผู้ปกครองและชุมชนว่า ลูกหลานของพวกเขาเหล่านั้นจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานและ สถานศึกษาได้รู้จัก สภาพ จุดเด่น จุดด้อย และปัญหา เพื่อหาแนวทางพัฒนาโดยใช้ หลักการบริหารที่ครบวงจรของเดมมิ่ง (PDCA) สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ (2544 ก, หน้า 10) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็น การยืนยัน สภาพจริง ซึ่งจุดเด่น จุดด้อย ปัญหา เว้นไขความสำเร็จพร้อมเสนอแนวทาง ปรับปรุงผลการประเมินมุ่งนำไปใช้เพื่อการพัฒนา มากกว่าการจับผิดตัดสินให้คุณให้โทษ

3.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ใน 5 ด้าน พบว่า ในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ไม่ว่าโรงเรียนขนาดเล็ก หรือขนาดกลางหรือขนาดใหญ่การบริหารงาน วิชาการจะใช้เหมือนกันทุกโรงเรียน ซึ่งต้องยึดของกระทรวงศึกษาธิการเป็นเกณฑ์ใน การดำเนินงานเพื่อให้โรงเรียนทุกโรงเรียนมีมาตรฐานในการบริหารงานเหมือนกันทุกโรงเรียน

สอดคล้องกับกรณีศึกษา วิทยุญาคอง (2539, หน้า 12) กล่าวถึงโรงเรียนที่ดีมีประสิทธิภาพ คือ โรงเรียนที่จัดการศึกษาได้ครบถ้วนได้มาตรฐานคุณภาพการศึกษา ที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ของสังคมและชุมชน อย่างมีคุณภาพ

3.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนใน 5 ด้าน พบว่า ในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน เป็น เพราะว่ามีว่าโรงเรียนขนาดเล็ก หรือขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ ถือว่าการบริหารงาน วิชาการเป็นกระบวนการบริหาร กิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียน การสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผนการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมาย ของการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ดังนั้นไม่ว่าไม่ว่าโรงเรียนขนาดใดก็ตาม ต้องมีแนวปฏิบัติเช่นกัน ซึ่งต้องยึดของกระทรวงศึกษาธิการเป็นเกณฑ์ในการดำเนินงาน สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 1-2) กล่าวว่า โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ ผลิตรายให้มีคุณภาพมีงานวิชาการเป็นหลัก มีหลักสูตรเป็นหัวใจของวิชาการซึ่งใช้เป็น แผนพัฒนาในการทำงานโรงเรียน เพื่อพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์และผลจากการวิจัย ของ สมยศ พงษ์ศิริวัฒน์ (2543, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหาการบริหารวิชาการของผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยโรงเรียนขนาดเล็ก กับขนาดกลาง มีระดับปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.9 ผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 จำแนกตามอัตราส่วนครูต่อ นักเรียน ใน 5 ด้าน พบว่าในภาพรวมและทุกรายด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน เป็น เพราะว่าการบริหารโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของ ชุมชนและผู้ปกครองและตอบสนองต่อสังคมและกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงจะต้องมีเป้าหมาย หลักในการจัดการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา ให้ผู้รับการศึกษามีพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์และสังคมที่เหมาะสมกับวัย มีความรู้คู่คุณธรรมที่จะดำรงชีวิตอยู่รวม ในสังคมได้อย่างเป็นสุขดังนั้นอัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1:18-1:22 หรือ 1:22-1:28 จึงมีสภาพ และปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2541 หน้า 1) กล่าวว่าในฐานะโรงเรียนเอกชนซึ่งเป็นองค์กรทางการศึกษามีหน้าที่ต้องให้การศึกษาที่ดีที่สุด มีคุณภาพและมีมาตรฐานแก่ประชาชนผู้แสวงหาการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวเอง พัฒนาคุณภาพ และอาชีพชีวิตจะต้องสร้างความมั่นใจเชื่อถือ ศรัทธา แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและ

ประเทศชาติ การศึกษาเอกชนจึงมีบทบาทสำคัญที่ได้สร้างสรรค์และพัฒนาประชากรส่วนหนึ่งของประเทศให้มี ความรู้ความสามารถ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการ เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการวิจัยพบว่าสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 โดยสภาพและปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองด้าน

ในด้านการนิเทศภายในและการแนะแนวการศึกษา พบว่า มีสภาพการปฏิบัติต่ำสุด เนื่องจากขาดการกำกับติดตามในการดำเนินการนิเทศภายในไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง ควรจัดทำแผนการนิเทศภายในให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนด้านที่เป็นปัญหาในการปฏิบัติในการบริหารงานวิชาการมากที่สุดคือ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร เนื่องจากบุคลากรในสถานศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในด้านหลักสูตร ดังนั้นควรให้ผู้บริหารทุกคนและครูผู้สอนทุกโรงเรียนได้มีการอบรม สัมมนา และศึกษาคูงาน เพื่อแก้ปัญหาและมีแนวทางปฏิบัติได้ถูกต้อง

1.2 จากผลการวิจัยครั้งนี้โรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ควรมีการฝึกอบรม ผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการ และครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

2.1 ควรมีการวิจัยในเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3